

De keuze van de ChristenUnie

Economische groei, koopkracht, vergrijzing (of verzilvering!), welvaart, minima, innovatie, Nederland werkt. Economie hoort er helemaal bij deze verkiezingscampagne. Terecht. Een goed draaiende economie betekent voldoende banen, een inkomen voor iedereen, inkomsten voor de overheid, geld voor innovatie etc. De ChristenUnie heeft daarom in de afgelopen jaren hervormingen gesteund die goed waren voor de economie en daarnaast eigen voorstellen gedaan. Bijvoorbeeld een motie voor de scheepsbouw: zestig miljoen extra om oneerlijke concurrentie af te vlakken. Voorstellen ook voor vakopleidingen, om specifieke 'vak kennis' niet verloren te laten gaan en de kansen van MBO-jongeren op werk toe te laten nemen. Op initiatief van de ChristenUnie is geld vrijgemaakt voor de innovatie van de visserijsector.

Maar hoe belangrijk ook, de economie moet wel ten dienste staan van mens en samenleving en niet andersom. Er is dus meer. Daarom heeft de ChristenUnie in de afgelopen jaren ook regelmatig kritiek geuit op de hervormingsagenda en correcties voorgesteld. Hervorming en economische groei mogen niet ten koste gaan van mensen in de samenleving die het niet aankunnen. Jongeren moeten geholpen worden om hun plaats te verwerven in de samenleving, onder andere door een baan. Ouderen, chronisch zieken en gehandicapten moeten worden geholpen bij het vinden van een baan, en werkgevers moeten door afdrachtkortingen worden gestimuleerd om ook deze groep mensen aan te nemen. Daarom spreekt het artikel 'Maakt concurrentie ons gelukkig' door Johan Graafland de ChristenUnie aan. Bij onverkorte concurrentie is voor die noties namelijk niet altijd plaats.

Maar ook het milieu is nogal eens té gemakkelijk een slachtoffer, terwijl het evident is dat milieubescherming niet alleen belangrijk is om beschermde dieren en planten te ontzien, maar óók om de mens te ontzien. Zie de discussie over de luchtkwaliteit, of de groene

longen in de Randstad. Economie en milieu gaan hand in hand.

Op een andere manier dan Graafland stelt ook Lans Bovenberg in Christelijke traditie en neo-klassieke economie in gesprek bovengenoemde dilemma's aan de orde, die in feite gaan om de keuze tussen een waardenvolle economie en een waardenvrije economie. Voor de ChristenUnie geldt: alle politiek gaat in de grond om morele keuzen. Ook de economische politiek. Dan moet je het daarover dus wel hebben!

Voor mensen die voor hun kinderen of zorgbehoevende huisgenoten zorgen en er dáárom voor kiezen niet aan het werk te gaan moet ook ruimte blijven. Het is belangrijk dat meer mensen meer werken, dat mensen die willen en kunnen werken dat ook doen, maar er moet ruimte zijn voor andere keuzes. De ChristenUnie heeft daarvoor specifieke voorstellen: een sociaal half jaar, vrijwilligersvergoedingen, etc. Maar het moet wel simpel blijven. De levensloopregeling is veel te veel een studeerkameroplossing. Veel beter is om in de lijn van het spaarloon verder te denken en spaardagen te introduceren: wie extra dagen werkt, wordt fiscaal beloond. Het verdiende geld gaat op de spaarloonrekening. Ook dan kun je zorg financieren, maar ook het eigen huis, of meer inkomen, maar dan op je eigen manier die voor hoge én lage inkomens toegankelijk is. Het artikel 'Levensloopfiasco' van Wim Boonstra spreekt de ChristenUnie om die reden zeer aan.

A. ROUVOET